

Proto také jednal správně odvolací soud, když nevyhověl návrhu žalované, aby rozsudek prvního soudu zrušil a tomuto nařídil, aby dal žalované přímo rozkaz k předložení plné moci jejího zástupce.

Čís. 3710.

Při projednávání pozůstalosti po společníku veřejné obchodní společnosti jest společnost povinna, by předložila zevrubný výpočet zůstavitelova podílu na jmění společnosti ke dni úmrtí a, jsou-li k pozůstalosti povoláni nezletilí dědici, by předložila přesnou likvidační bilanci o skutečném majetku společnosti.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1924, R I 238/24.)

Pozůstalostní soud nařídil veřejné obchodní společnosti, jejímž byl zůstavitel společníkem, by předložila přesnou likvidační bilanci o jeho společenském podílu a vypočetla jeho podíl na jmění společnosti. Rekursní soud k rekursu společnosti napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu společnosti.

Důvody:

Napadenému usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, pokud se týče jímž byl potvrzen poukaz soudního komisaře v pozůstalostním řízení po Osvaldu R-ovi, veřejném společníku stěžující si společnosti, aby stěžovatelka předložila přesnou likvidační bilanci o společenském podílu Osvalda R-a a vypočetla jeho podíl na jmění společnosti, vytýká stěžovatelka zřejmou protizákonnost a rozpor se spisy (§ 16 nesp. říz.), leč neprávem. Pokud jde o zřejmou nezákonnost, kterou spatřuje stěžovatelka v tom, že jí bylo uloženo předložiti bilanci ohledně podílu Osvalda R-a, ačkoli prý této své povinnosti (§ 106 nesp. říz.) již vyhověla, není tato výtká stěžovatelčina opodstatněna. Stěžovatelka předložila toliko opis bilančního kvota a výpis z konta zisku a ztráty, ale jak tento opis, tak i výpis pořizeny jsou ke dni 25. prosince 1922 a nikoli ke dni úmrtí Osvalda R-a, to jest k 9. květnu 1922. Podle §u 106 odstavec první nesp. říz. jest však předložiti účetní uzávěrku o podílu zemřelého společníka ke dni úmrtí. Oznámila-li stěžovatelka do protokolu ze dne 25. června 1923, že kapitálové konto Osvalda R-a činí ke dni 9. května 1922 411.864 Kč 49 h, nevyhověla tím předpisu §u 106 nesp. říz., neboť tento § má zřejmě na mysli účetní uzávěrku, zřízenou tak, aby jí bylo lze přezkoumati. Konečná číslice, kterou stěžovatelka z kapitálového konta Osvalda R-a oznámila, bez udání složek, jichž jest výslednicí, není takovou účetní uzávěrkou (čl. 29 obch. zák.). Vzhledem k tomu, že se tak dosud nestalo, právem a nikoli proti zákonu byla stěžovatelka vyzvána, aby bilanci předložila. Neprávem také spatřuje stěžovatelka zřejmou nezákonnost v tom, že jí bylo uloženo předložiti likvidační bilanci. Tu jest předeslati, že za dědice po Osvaldu R-ovi jsou povolány nezletilé děti bratra zůstavitele

Valtera R-a. Po rozumu Šu 92 odstavec druhý čís. 1 nesp. říz. jest v takovém případě sepsati inventář z úřední povinnosti. Podle Šu 97 nesp. říz. má inventář obsahovati přesný a úplný seznam veškerého movitého i nemovitého jmění, v jehož držení se zůstavitel v čas smrti nalézal a musí inventář obsahovati cenu zůstaveného majetku v době úmrtí. Aby tomuto požadavku bylo vyhověno, nestačí, aby, jde-li o pozůstalost společníka veřejné obchodní společnosti, pojat byl do inventáře podíl společníka ve společnosti podle toho, jak se jeví na kapitálovém kontě společníkově. Uzavírka kapitálového konta není totiž než výpočet podle obchodních knih, oč se jmění společníka v tu kterou dobu účastenstvím jeho ve společnosti zvětšilo nebo zmenšilo (čl. 106 obch. zák.) a nevyjadřuje vždycky pravého stavu podílu, to jest podle skutečného majetku společnosti. Má-li tedy Šu 97 nesp. říz. inventář odpovídati, nutno pojati do něho podíl společníka podle skutečného jmění společnosti a k tomu cíli nutno předložiti uzavírku o podílu společníkově zřízenou dle tohoto skutečného majetku společnosti. To plyne též z ustanovení čl. 130 obch. zák., neboť dle tohoto čl. platí jako pravidlo, že, vypadne-li jeden ze společníků veřejné obchodní společnosti, jest určiti jeho podíl, jenž pak vyplacen býti má, podle skutečného stavu majetku společnosti v době vypadnutí společníka. Vzhledem k uvedeným ustanovením zákona není tedy proti zákonu, bylo-li stěžovatelce uloženo předložiti likvidační bilanci o podíle Osvalda R-a, čímž jest (Staub-Pisko ai 1908 I. díl str. 138 a 357) rozuměti bilanci, zřízenou podle skutečného majetku společnosti. Dotyčné usnesení jest i tím plně ospravedlněno, že účastníci v pozůstalostním řízení projevíli v protokolech ze dne 12. července 1923 a ze dne 24. července 1923 pochybnosti o správnosti stěžovatelčina údaje o výši podílu Osvalda R-a. Že bylo uloženo předložiti likvidační bilanci stěžovatelce a nikoli dědicům, není rovněž zřejmou protizákonností. Okolnost, že se zřízením likvidační bilance budou po případě spojeny větší náklady, nepadá na váhu, ježto podle Šu 111 nesp. říz. útraty inventury postihují pozůstalostní podstatu a že by bilanci předložiti nesmělo býti uloženo společnosti, neplyne ani z Šu 106 nesp. říz. ani z jiných ustanovení zákona (srovnej § 1199 a 1206 obč. zák. a čl. 28 a násl. a 105, 130 obch. zák.).

Čís. 3711.

Sudiště dle Šu 88, odstavec prvý j. n.

Doložka v objednacím lístku, podepsaná oběma smluvníky a určující splatnost závazku v určitém místě, platí pro závazky obou stran a nemůže býti změněna doložkou, vepsanou jednostranně prodátelem do faktury (§ 88, odstavec druhý j. n.).

Význam doložky v objednacím lístku: »franko dráha X.«.

• (Rozh. ze dne 15. dubna 1924, R I 247/24.)

Kupitel (liberecká firma) domáhal se na prodávateli (nuselská firma) odškodnění za nenáležitě splnění smlouvy na okresním soudě v Liberci, odůvodniv místní příslušnost doložkou na objednacím lístku: »splatno